

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 20.

15 października 1924.

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
30. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 października 1924 r. w przedmiocie uzupełnienia Instrukcji dla prowadzenia aktów prezydjalnych (№ 1 Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z r. 1923).	514

OKÓLNIKI:

Okólnik № 932/II. A./24 w sprawie środków lokomocji dla sędziów i urzędników wymiaru sprawiedliwości	515
Okólnik № 934/II. A./24 w sprawie korzystania z zakładów wychowawczych i poprawczych w Antoniewie, Cerekwicy i w Szubinie.	515
Okólnik № 935/II. A./24 w sprawie archiwów sądowych	516
Okólnik № 936/III. K. P./24 w przedmiocie sądów doraźnych.	517
Okólnik № 937/III. K. P./24 w przedmiocie sądów doraźnych.	517

PISMA OKÓLNE:

Pismo okólne № 792/II. O./24 w sprawie wyjaśnienia niektórych artykułów ustawy emerytalnej z dnia 11/XII 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 6, poz. 46).	518*
Pismo okólne № 793/II. O./24 w sprawie uznania studjów wyższych u urzędników nie mających egzaminu dojrzałości szkoły średniej.	520
Pismo okólne № 794/III. P. W./24 w sprawie zmiany punktu 1-go pisma okólnego № 779/III. P. W./24 (Dz. Urz. № 18)	521

ZAWIADOMIENIA:	Str.
Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 października 1924 r. w apelacjach: Warszawskiej, Lubelskiej i Wileńskiej	522
Spis stale ustanowionych zaprzysiężonych tłumaczy sądowych w okręgu sądu apelacyjnego lwowskiego według stanu z 1 października 1924 r.	523
Lista znawców dla wycenienia większych posiadłości lasowych	525
RUCH SŁUŻBOWY	525
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	526
b) W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie	526
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze	527
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu	527
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu	527
f) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach	527
KONKURSY	528
SPROSTOWANIA	528

30.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 października 1924 r. w przedmiocie uzupełnienia Instrukcji dla prowadzenia aktów prezydjalnych (№ 1 Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z r. 1923).

Na podstawie § 154 niem. ustawy o ustroju sądownictwa zarządzam co następuje:

§ 1. Tabelę załączoną do § 1 Instrukcji dla prowadzenia aktów prezydjalnych, wprowadzonej rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień instrukcji dla sekretarjatów sądów i prokuratur b. dzielnicy pruskiej (Dz. Urz. Min. Spraw. № 1 z r. 1923) uzupełnia się w ten sposób, że w grupie numer bieżący 24, w rubryce pierwszej pomiędzy słowem „zapisy”, a literami „i t. d.” umieszcza się słowa „sprawy dotyczące rejestrów”, w rubryce drugiej pod oznaczeniem „24 S. W.”, a nad oznaczeniem „240”, umieszcza się oznaczenie „24 R”, w rubryce trzeciej pod słowami „Sprawy walutowe”, a nad słowami „inne sprawy tego działu” umieszcza się słowa „sprawy dotyczące prowadzenia rejestrów publicznych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 932/II. A./24

w sprawie

**środków lokomocji dla sędziów i urzędników wymiaru sprawiedliwości.
Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości w całym Państwie.**

Dodatkowo do okólnika z dnia 21 czerwca 1922 r. № 563/G. S./22 (Dz. Urzęd. Min. Spraw. № 13/1922 r.) zarządzam, ażeby władze i urzędy wymiaru sprawiedliwości, w porozumieniu z miejscowymi władzami rządowymi, obowiązkaniami do użyczenia posiadanych przez nie środków lokomocji na przejazdy służbowe sędziów i urzędników wymiaru sprawiedliwości, ustaliły niezwłocznie ogólne zasady postępowania na przyszłość, przyczem przy opracowywaniu tych zasad winna być wzięta pod uwagę ta okoliczność, iż celem umożliwienia policji państwowej—jako organowi służby bezpieczeństwa, jak najbardziej sprawnego działania korzystanie ze środków lokomocji, posiadanych przez urzędy policyjne, może mieć miejsce tylko w wypadkach wyjątkowych w razie istotnej potrzeby służbowej, i kiedy wykonanie czynności służbowych przez dany organ sądowy jest zależne od posiadania środka lokomocji, po każdorazowym upewnieniu się, że uzyskanie pojazdu od innych władz jest niemożliwe.

Wykluczone jest korzystanie z pojazdów i aut policyjnych do wyjazdów reprezentacyjnych i niesłużbowych oraz przejazdów w obrębie miast, będących siedzibą danego organu sądowego.

Pisemne zapotrzebowanie pojazdu, wystosowane do właściwego w danym wypadku urzędu winno między innymi wskazywać imię, nazwisko i stanowisko urzędowe wyjeżdżającego, nazwę miejscowości, do której projektowany jest wyjazd, dzień i w przybliżeniu godzinę, o której pojazd będzie zwrócony, wreszcie liczbę i nazwę sprawy dla której załatwienia proszono o udzielenie pojazdu.

Warszawa, dnia 26 września 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 934/II. A./24

w sprawie

korzystania z zakładów wychowawczych i poprawczych w Antoniewie, Cerekwicy i w Szubinie.

Do wszystkich Panów Prezesów sądów apelacyjnych i Prokuratorów przy tych sądach.

W okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu (Województwo Poznańskie) istnieją krajowe zakłady wychowawcze i poprawcze, dotąd przez sądy należycie niewykorzystane, a mianowicie:

1) Krajowy Dom Roboczy w Bojanowie — powiat rawicki, przeznaczony dla osób wymienionych w § 361 kod. kar. niem. (jak żebraków, pijaków, prostytutek i t. d.);

2) Zakład zapobiegawczego wychowania w Antoniewie pod Skokami;

3) Zakład zapobiegawczego wychowania w Cerekwicy pow. Jarociński;

4) Zakład zapobiegawczego wychowania w Szubinie,

w których mogą być umieszczani małoletni.

Podając powyższe do wiadomości, proszę o wydanie odpowiednich zarządzeń, by w miarę obowiązujących w poszczególnych okręgach apelacyjnych przepisów ustawowych, sądy stosowały je w możliwych rozmiarach i jak najusilniej starały się o korzystanie z tych zakładów.

Warszawa, dnia 2 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 935/II. A./24

w sprawie

archiwów sądowych.

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego oraz Panów Prezesów i Prokuratorów sądów apelacyjnych i okręgowych w okręgach apelacyjnych: warszawskim, lubelskim i wileńskim.

Uzupełniając okólnik № 225 z dnia 10 kwietnia 1920 r. (Dz. Urz. № 4) wyjaśniam co następuje:

Przepisy o archiwach sądowych z dnia 13 marca 1885 r. (Zb. Pr. i Rozp. z r. 1885 № 43 poz. 357) zachowują moc obowiązującą i nadal z tą różnicą, że akta spraw w których od chwili ukończenia postępowania nie upłynęło jeszcze dziesięć lat, nie mogą być wogóle niszczone.

Akta dotyczące opieki, mogą być niszczone dopiero po upływie 25 lat od daty ich ukończenia.

Z aktów ulegających zniszczeniu, powinny być wyjęte i zachowane wszelkiego rodzaju oryginalne dokumenty, plany i rysunki, dotyczące nieruchomości, oryginalne akty stanu i służby, testamenty i różnego rodzaju nadania, oryginalne protokoły, wyroki i decyzje sądów, akty oskarżenia, oraz wszelkiego rodzaju akty i papiery, mające znaczenie historyczne, etnograficzne, topograficzne, statystyczne, sędowo-medyczne lub wogóle naukowe, społeczne i polityczne.

Ponadto z akt ulegających zniszczeniu w każdym roku należy wybrać i zachować kilka spraw różnego typu.

W razie nagromadzenia się aktów nadających się do zniszczenia archiwista sporządza w każdym roku ich spis i przedstawia kierownikowi właściwego sądu.

Po zatwierdzeniu przez ogólne zebranie, w sądach pokoju zaś przez prezesa sądu okręgowego, spis należy przesłać do Zarządu Archiwów Państwowych w Warszawie (ul. Długa № 13) z prośbą o oświadczenie się w określonym terminie, jednak nie krótszym niż jednomiesięcznym, czy Zarząd nie wyrazi życzenia włączenia niektórych aktów do swoich archiwów. Po upływie tego terminu i po wyłączeniu spraw żądanych przez Archiwum Państwowe, których koszta przewozu obciążą Zarząd tych Archiwów, prezes sądu poleci komornikowi sprzedaż akt w drodze publicznego przetargu (licytacji) w miejscu składu.

Sumę zaś otrzymaną ze sprzedaży należy wnieść do kasy skarbowej jako dochód Skarbu Państwa.

Wszystkie skorowidze i repertoria winny być zachowane.

W związku z powyższymi punktami 8 i 10 okólnika № 255 kasują się uchylone punkty zaś 1, 5, 6, 7 i 11 tegoż okólnika otrzymują następujące brzmienie:

p. 1) Archiwum powinno być w gmachu sądowym pod zarządem wyznaczonego archiwisty; w sądzie pokoju obowiązki archiwisty pełnić będzie sekretarz tego sądu;

p. 5) przy przekazywaniu akt do archiwów dołącza się sporządzony przez kancelarję spis akt w dwóch egzemplarzach, potwierdzony przez sędziego przewodniczącego wydziału, a w sądach pokoju przez sędziego pokoju. Akta powinny być zeszyte i policzbowane;

p. 6) Archiwista kwituje z przyjęcia akt w repertorium wydziału pod odpowiednią liczbą oraz na jednym egzemplarzu spisu, przyczem egzemplarz ten pozostaje w biurze prezesa sądu; drugi egzemplarz spisu przechowuje się w archiwum. Zawarte w tym punkcie przepisy mają zastosowanie i w sądach pokoju z tem, że egzemplarz spisu z pokwitowaniem sekretarza sądu winien być przechowywany w kancelarii sądu pokoju;

p. 7) podania osób prywatnych oraz żądania urzędów państwowych o wydanie z archiwum oryginalnych akt i odpisów winny być kierowane do odpowiednich wydziałów i odnośnych sądów pokoju. Od podań osób prywatnych pobiera się wpis stały (art. 20 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych — Dz. Urz. Dep. Spr. № 1 z 1917 r. poz. 7 z uwzględnieniem późniejszych zmian).

p. 11) Akta mogą być wydawane z archiwum jedynie na mocy pisemnego zapotrzebowania, podpisanego przez sekretarza lub podsekretarza wydziału, za pokwitowaniem tegoż sekretarza lub podsekretarza w repertorium archiwum. Przepis ten do sądów pokoju nie ma zastosowania.

Warszawa, dnia 8 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 936/III. K. P./24

w przedmiocie sądów doraźnych.

Do PP. Prokuratorów przy sądach okręgowych w apelacjach: krakowskiej i lwowskiej.

Rozszerzam zarządzenie, zawarte w okólniku № 768/III. N./23 z dnia 8 października 1923 r. (Dz. Urz. № 20/23) w stosunku do wszystkich PP. Prokuratorów przy sądach okręgowych w apelacjach: krakowskiej i lwowskiej.

Warszawa, dnia 7 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 937/III. K. P./24

w przedmiocie sądów doraźnych.

Do PP. Prokuratorów przy sądach okręgowych w apelacjach: warszawskiej, lubelskiej, wileńskiej, krakowskiej i lwowskiej.

Uzupełniając okólnik № 768/III. N./23 z dnia 8 października 1923 r. (Dz. Urz. № 20/23 r.) proszę PP. Prokuratorów o treściwe przedstawianie w nadsyłanych telegramach o zgłoszeniu prośby o ułaskawienie stanu faktycznego

sprawy, ale tylko w tych wypadkach, gdy stan ten na rozprawie sądowej uległ jakiegokolwiek zmianie w stosunku do stanu faktycznego, ustalonego w przysłanym uprzednio w odpisie wniosku prokuratorskim o stawienie przed sądem doraźnym; w przeciwnym razie należy tylko nadmienić, że stan faktyczny sprawy jest zgodny z przesyłanym wnioskiem.

Nadto proszę niezwłocznie zawiadomić Ministerstwo o wyniku rozprawy sądowej w każdym wypadku odbycia się sądu doraźnego.

Warszawa, dnia 7 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 792/II. O./24

w sprawie

wyjaśnienia niektórych artykułów ustawy emerytalnej z dnia 11/XII 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 6, poz. 46).

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 4 września 1924 r. № 4278/DB/Em. nadesłało odpis następującego okólnika:

„Do wszystkich izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach.

Wobec tego, iż rozporządzenie wykonawcze do ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. № 32, poz. 320, Ministerstwo Skarbu poleca przystąpić natychmiast do definitywnego wymiaru zaopatrzeń emerytalnych, mając na względzie wskazówki udzielone tutejszym okólnikiem z dnia 18 marca r. b. L. 2261/Em. (Pismo okólne № 702/II. O./24).

Ze względu na to, iż pewne wyjaśnienia ustawy emerytalnej nie mogły być zawarte w rozporządzeniu wykonawczym, przeto Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Do art. 7 ustawy i § 2 rozporządzenia wykonawczego:

Postanowienia ustępu 3 artykułu 7 ustawy nie mają zastosowania do przypadających odnośnemu funkcjonariuszowi dodatków z art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924). W razie zawarcia przez niego związku małżeńskiego lub zwiększenia się rodziny.

Postanowienia powyższego ustępu 3 nie mają również zastosowania do dodatku wyrównawczego, przyznanego na zasadzie art. 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924).

Do art. 13 ustawy i § 3 rozporządzenia wykonawczego:

Funkcjonariusze państwowi, którzy ulegli nieszczęśliwemu wypadkowi (ust. 3 art. 3 ustawy emerytalnej funkcjonariuszów państwowych z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 70 poz. 466) w czasie do dnia 30 września 1923 r. winni zgłosić ten wypadek swej władzy służbowej do końca grudnia 1924 r. z dołączeniem dowodów. Odnośna władza ma przeprowadzić potrzebne dochodzenia, celem ustalenia faktów, wpisać wynik dochodzeń do aktów osobowych danego funkcjonariusza państwowego i przechowywać akta dochodzeń.

Powyższe postanowienie odnosi się również do zawodowych wojskowych i dotyczy wymienionych w art. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym wojskowych i ich rodzin (Dz. U. R. P. № 68 poz. 616) wypadków, jakim ulegli w czasie wyżej wskazanym.

Do art. 19 ustawy:

W myśl ostatniego ustępu art. 19 zaopatrzenia emerytalne należy obliczać w złotych, groszy nie wypłaca się.

Do art. 32 ustawy:

W wypadkach, w których przeniesienie w stan spoczynku funkcjonariusza państwowego jest uzależnionem od uprzedniego upoważnienia władzy naczelnej, może nastąpić zawiadomienie danego funkcjonariusza o zamierzeniu przeniesienia go w stan spoczynku dopiero po nadejściu odnośnego upoważnienia władzy naczelnej.

Do art. 44 ustawy:

Za podstawę wymiaru przewidzianej artykułem powyższym odprawy należy przyjąć pełne ostatnie należne uposażenie bez uwzględnienia potrąceń przewidzianych art. 7 ustawy.

Do art. 46, 66, 82 i 83 ustawy:

Do czasu przekazania agend zaopatrzeń emerytalnych zawodowych szeregowych oraz wdów i sierot po nich poszczególnym dowódcom okręgów korpusów, wymierza zaopatrzenia emerytalne wzgl. odprawy z art. 76 ustawy Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Termin przekazania wspomnianych agend dowódcom okręgów korpusów oznaczy Minister Spraw Wojskowych.

Do art. 61 ustawy:

Doliczenie lat z art. 11 i 12 ustawy ma zastosowanie przy wymiarze pensji wdowiej i sierocej po funkcjonariuszach państwowych wzgl. zawodowych wojskowych, zmarłych w służbie czynnej, tylko w tym wypadku, jeżeli zmarłemu nie doliczono jeszcze lat przy przeniesieniu w stan spoczynku, jednakowoż fakty uzasadniające zastosowanie art. 11 i 12 ustawy z urzędu już ustalono przy wdrożeniu postępowania przeniesienia w stan spoczynku.

Do wymiaru pensji wdowiej oblicza się dodatek regulacyjny, — ponieważ jest on dodatkiem ulegającym zmianie należy go obliczać oddzielnie od stałej zasadniczej pensji.

Postanowienia art. 67 i 68 podobnie jak art. 15 mają odnośnie funkcjonariuszów państwowych wzgl. ich żon i dzieci zastosowanie do wypadków przyszyłych.

Do art. 63 ustawy i § 17 rozporządzenia:

Ojciec wzgl. opiekun danej sieroty ma przedkładać władzy wypłacającej pensję sierocą co roku — licząc od dnia jej przyznania — dowody, że wyszczególnione w par. 17 rozporządzenia warunki przyznania pensji sierocej nie uległy zmianie, w przeciwnym razie władza wypłacająca zarządzi wstrzymanie wypłaty pensji.

Do art. 78 ustawy i § 26 rozporządzenia:

Dzieci ślubne, uprawnione i pasierbowie zmarłego emeryta, o ile zmarły ich nie utrzymywał winni być traktowani narówni z powołanymi w powyższych postanowieniach innymi krewnymi i osobami postronnymi.

Za podstawę wymiaru pośmiertnego należy przyjąć pełne należne ostatnio zmarłemu uposażenie brutto, t. j. bez uwzględnienia potrąceń, przewidzianych art. 7 ustawy.

Do art. 81 ustawy i § 28 rozporządzenia:

Policzalność do wystługi emerytalnej czasu, spędzonego, w niewoli za rządów b. państw zaborczych, należy oceniać według przepisów odnośnych b. państw zaborczych, jednak nie korzystniej, niż to ustawa emerytalna dla polskich emerytów przewiduje.

Służba samorządowa, którą ustawodawstwo b. państw zaborczych pod względem zaliczenia do emerytury traktowało narówni ze służbą państwową, podlega zaliczeniu do wystługi emerytalnej w myśl ust. 2 art. 81, inna natomiast służba samorządowa może być zaliczona do emerytury na zasadzie art. 97 nowej ustawy w brzmieniu ustalonym nowelą z dnia 13 lutego 1924 r. przez naczelną władzę właściwą w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Równocześnie zarządza Ministerstwo Skarbu, aby akta wymiaru zaopatrzeni emerytalnych dla funkcjonariuszów państwowych wzgl. pozostałych po nich wdów i sierot, którzy ubiegają się o zaliczenie do wystługi emerytalnej czasu służby spędzonej w b. zaborze rosyjskim przesyłały Izby Skarbowe we Lwowie, Poznaniu i Grudziądzu Izbie Skarbowej w Warszawie do wglądu, czy służba taka podlegała zaliczeniu według ustawodawstwa w b. zaborze rosyjskim.

W analogicznych wypadkach winny Izby Skarbowe we Lwowie i Warszawie przesyłać akta, dotyczące wystługi emerytalnej w b. zaborze pruskim Izbie Skarbowej w Poznaniu do wglądu i zaopiniowania.

Do art. 84 ustawy i § 30 rozporządzenia:

Od funkcjonariuszów państwowych wzgl. zawodowych wojskowych pozostających na służbie czynnej mają ich przełożone władze zażądać bezwzględnie złożenia deklaracji według przepisanej wzoru, przyczem nadmienienia się, iż własnoręczność podpisów osób podpisujących deklaracje ma być stwierdzona przez odnośne władze (bezpośredniego przełożonego)."

O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 29 września 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 793/II. O./24

w sprawie

uznania studjów wyższych u urzędników nie mających egzaminu dojrzałości szkoły średniej.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie, oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

W związku z okólnikiem № 794/G. S./23 podaję do wiadomości i zastosowania się następujący okólnik Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 sierpnia 1924 r. № 9484:

„W uzupełnieniu okólnika z dnia 1 grudnia 1923 r. L. 19321 w sprawie wprowadzenia w życie ustawy o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska z 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) oznajmiam, że wyższy szczebel uposażenia z tytułu studjów wyższych na zasadzie art. 100 cytowanej ustawy przysługuje tym wszystkim urzędnikom, którzy posiadają studia wyższe w rozumieniu §§ 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska w państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 64 poz. 629) nie posiadają jednak egzaminu dojrzałości, o ile takiego warunku, wspomniane wyżej rozporządzenie wyraźnie nie stawia (vide punkty: j) i k) § 3 rozp. R. M. z 26/VI 1924 r. Dz. U. № 64/2, 629)”.

Warszawa, dnia 1 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 794/III. P. W./24

w sprawie

zmiany punktu 1-go pisma okólnego № 779/III. P. W./24 (Dz. Urz. № 18).

Do PP. Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lwowie i Katowicach, PP. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz PP. Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Ministerstwo Sprawiedliwości zmienia punkt 1-szy pisma okólnego № 779/III. P. W./24 (Dz. Urz. № 18 str. 472), zastępując go treścią o brzmieniu następującem:

Po podwojeniu sumy przeciętnego kosztu wyżywienia więźnia, ustalonej przez Dział Gospodarczy więzienia na 1-go każdego miesiąca oraz po dodaniu do iloczynu 10% w myśl okólnika Ministerstwa № 850/III. P. W./24 (Dz. Urz. № 6 str. 213), otrzymywane w ostatecznym rezultacie ułamki grosza zaokrąglać wzwyż do całego grosza. (Przykład: Przeciętny dzienny koszt wyżywienia więźnia, ustalony na 1-go danego m-ca wynosi gr. 22,7. Podwojony — 45,4 gr. 10% od tej sumy — 4,5 gr., a zatem ostateczny rezultat wyniesie gr. 49,9 czyli, po zaokrągleniu ułamka — gr. 50).

Warszawa, dnia 3 października 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

Z A W I A D O M I E N I A.

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 października 1924 r. w apelacjach: warszawskiej, lubelskiej i wileńskiej.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów:							Notariuszów
		Prezesów	Wiceprezesów	Sędziów			Prokuratorów	Podprokuratorów	
				Sąd. Naj. wzgl. Ap., Ok.	Śledczych	Pokoju			
1	Sąd Najwyższy	—	—	1	—	—	1	—	—
2	„ Apel. w Warszawie . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
3	„ „ „ Lublinie	—	—	—	—	—	—	—	—
4	„ „ „ Wilnie	—	—	—	—	—	—	—	—
5	„ Okreg. w Białej	—	—	—	—	—	—	—	—
6	„ „ „ Białymstoku	—	—	—	—	—	—	—	—
7	„ „ „ Kaliszu	—	—	—	—	—	—	1 (Sieradz)	—
8	„ „ „ Łomży	—	—	—	—	—	—	—	—
9	„ „ „ Łodzi	—	—	1	—	—	—	—	—
10	„ „ „ Mławie	—	—	—	—	—	—	—	—
11	„ „ „ Płocku	—	—	—	—	—	—	—	—
12	„ „ „ Siedlcach	—	—	—	—	—	—	—	—
13	„ „ „ Suwałkach	—	—	—	—	—	—	—	—
14	„ „ „ Sosnowcu	—	—	—	—	1	—	1	—
15	„ „ we Włocławku	—	—	—	—	—	—	—	—
16	„ „ w Warszawie	—	—	—	—	—	—	—	—
17	„ „ „ Kielcach	—	—	—	—	1	—	—	—
18	„ „ „ Lublinie	—	—	—	—	—	—	—	—
19	„ „ „ Piotrkowie	—	—	—	—	—	—	1 (Bełchatów)	—
20	„ „ „ Radomiu	—	—	—	—	—	—	—	—
21	„ „ „ Zamościu	—	—	2	—	—	—	1 (Hrubieszów)	—
22	„ „ „ Wilnie	—	—	—	—	—	—	—	—
23	„ „ „ Grodnie	—	—	—	—	—	—	—	—
24	„ „ „ Łucku	—	—	3	—	—	—	—	—
25	„ „ „ Pińsku	—	—	—	—	—	—	—	—
26	„ „ „ Nowogródka	—	—	—	—	—	—	—	—
27	„ „ „ Równem	1	1	3	—	—	1	—	—

Spis stale ustanowionych zaprzysiężonych tłumaczy sądowych w okręgu sądu apelacyjnego lwowskiego według stanu z 1 października 1924 r.

Język angielski:

Bolesław Czuruk, profesor gimn., Lwów ul. Kalecza L. 11,
 Józefa Inslicht, nauczycielka, Stryj,
 Pinkas Katz, nauczyciel języków, Stanisławów ul. Belwederska 46,
 Dawid Landau, dr. pr. adwokat, Przemyśl,
 Fanny Manhard, żona adwokata, Stanisławów,
 Oskar Molet, dr. pr. adwokat, Przemyśl ul. Bilińskiego 9,
 Jarosław Oleśnicki, dr. pr. adwokat, Lwów Rynek 43,
 Michał Ptaszyk, profesor gimn., Sambor,
 Leon Sadowski, urzędnik bankowy, Lwów ul. Nabelaka 4,
 Albert Edward Villeneuve, nauczyciel, Kołomyja.

Język czeski:

Aleksander Barylak, dr. pr. urzędnik bankowy, Lwów ul. Teatyńska 31,
 Bolesław Czuruk, profesor gimn., Lwów ul. Kalecza 11,
 Roman Dąbczewski, dr. pr. adwokat, Lwów ul. Zdrowie 9,
 Franciszek Dworzak, starszy referent Min. Spr., Warszawa,
 Józef Malejak, komisarz Izby skarbowej, Stanisławów,
 Franciszek Mencak, urzędnik bankowy, Brody,
 Franciszek Pecenka, emer. dyrektor bankowy, Lwów.

Język francuski:

Bolesław Czuruk, profesor gimn., Lwów ul. Kalecza 11,
 Izydor Feiles, dr. pr. adwokat, Lwów ul. Kopernika 14,
 Dominik Iwanowski, dyrektor spółki przemysłowej, Lwów ul. Wałowa 11,
 Anna Kupfermann, słuchaczka filozofii, Stanisławów ul. Kazimierzowska 116,
 Dawid Landau, dr. pr. adwokat, Przemyśl,
 Karol Listowski, zast. dyrektora P. K. P., Lwów ul. Zyplikiewicza 37,
 Michał Ptaszyk, profesor gimn., Sambor,
 Emil Roński, dr. pr. adwokat, Lwów Rynek 4,
 Stanisław Tokarski, notariusz, Drohobycz,
 Jakób Weiss, dr. pr. urzędnik bankowy, Lwów Sakramentek 5.

Język hebrajski:

Markus Ackermann, agent Policji Państw., Lwów,
 Józef Appel, nauczyciel religii mojż., Sanok,
 Juda Baron vulgo Wundermann, naucz. rel. mojż., Stryj,
 Izydor Bernfeld, naucz. rel. mojż., Stryj,
 Wilhelm Diamant, naucz. rel. mojż., Przemyśl,
 Józef Halpern, dyrektor towarzystwa kredyt., Rymanów,
 Benjamin Hammer, urzędnik bankowy, Lwów ul. Gródecka 35,
 Dawid Hass, naucz. rel. mojż., Brzeżany,
 Salomon Horowitz, kupiec, Brody,
 Mojżesz Kanner, kupiec, Sanok,
 Joachim Katz, naucz. rel. mojż., Lwów ul. Boimów 31,
 Dawid Klinghoffer, dr. pr. adwokat, Lwów ul. św. Anny 5,
 Hersz Nenkes, naucz. rel. mojż., Przemyśl,

Abraham Pinkas, właściciel realności, Bukowsko,
Mojżesz Regenstreif, prow. księgi metrykalne, Delatyn,
Zacharjasz Reinhold, nauczyciel, Stanisławów,
Salomon Seelenfreund, kupiec, Rymanów,
Dawid Segal, nauczyciel, Stanisławów,
Józef Steckel, naucz. rel. mojż., Kołomyja,
Samuel Taubeles, dr. nauczyciel języka hebrajskiego, Tarnopol,
Adolf Tennenbaum, kupiec, Lwów ul. Grottgera 5,
Mojżesz Weissberg, dr. fil. profesor gimn., Stanisławów.

Język kroacki:

Teofil Siwec, urzędnik zakładu ubezpiecz., Lwów ul. Kasztelańska 6.

Język niemiecki:

Leon Bibring, dr. pr. adwokat, Stanisławów,
Bolesław Czuruk, profesor gimn., Lwów ul. Kalecza 11,
Teofil Daszkiewicz, notariusz, Skole,
Rudolf Fiedler, kandydat notarialny, Stanisławów,
Roman Marjan Giżowski, kandydat notarialny, Stryj,
Władysław Górka, notariusz, Stanisławów,
Stanisław Hessel, zastępca notariusza, Kołomyja,
Stanisław Hołub, notariusz, Lwów ul. Romanowicza 10,
Michał Kaznowski, zast. notariusza, Lwów,
Franciszek Kędziński, dr. pr. zast. notariusza, Drohobycz,
Dawid Landau, dr. pr. adwokat, Przemyśl,
Teodor Mantel, dr. pr. adwokat, Podwołoczyska,
Wilhelm Meyer, nauczyciel gimn., Sambor,
Stanisław Piotrowski, zastępca notariusza, Jarosław,
Maksymiljan Reiner, notariusz, Szczerzec,
Emil Roiński, dr. pr. adwokat, Lwów Rynek 4,
Izak Rosenblatt, zastępca notariusza, Drohobycz,
Adolf Schapira, notariusz, Lwów ul. Jagiellońska 24,
Kisiel Schuster, dr. pr. kandydat notarialny, Stryj.

Język rosyjski:

Bogdan Barwiński, dr. asystent Uniwersytetu, Lwów ul. Sobieszczyzna 5,
Bolesław Czuruk, profesor gimn., Lwów ul. Kalecza 11,
Pinkas Katz, nauczyciel, Stanisławów ul. Belwederska 46,
Aleksander Mazanowski, sekretarz tow. kred. ziemskiego, Lwów Długosza 8,
Emil Roiński, dr. pr. adwokat, Lwów Rynek 4,
Henryk Świerczewski, profesor szkół średn., Lwów ul. Dąbrowskiego 4,
Wacław Żmudzki, urzędnik bankowy, Lwów ul. Obozowa 5.

Język rumuński:

Emil Biedrzycki, dr. lektor Uniwersytetu, Lwów Pańska 18,
Marcin Kirschen, dr. med. lekarz, Kołomyja.

Język ruski:

Franciszek Kędziński, dr. pr. zastępca notariusza, Drohobycz,
Stanisław Piotrowski, zastępca notariusza, Jarosław.

Język serbski (serbsko-chorwacki i serbsko-łużycki):

Bolesław Czuruk, profesor gimn., Lwów ul. Kalecza 11,
Teofil Siwec, urzędnik Zakładu ubezpiecz., Lwów ul. Kasztelańska 6.

Język słowacki i słoweński:

Bolesław Czuruk, profesor gimn., Lwów ul. Kalecza 11.

Język węgierski:

Edmund Brückner, adjunkt kolei Państw., Lwów ul. Kopcowa 12,
Samuel Kraus, rewident kolei Państw., Stanisławów,
Stanisław Król, oficjał Województwa, Krzywczyce 242,
Leopold Weinberg, urzędnik prywatny, Drohobycz.

Język włoski:

Karol Listowski, zast. dyrektora kolei Państw., Lwów ul. Zyplikiewicza 37.

Język żydowski (żargon):

Markus Ackermann, agent Policji Państw., Lwów,
Juda Mojżesz Baron vulgo Wuadermann, nauczyciel, Stryj,
Benjamin Hammer, urzędnik bankowy, Lwów ul. Gródecka 35,
Salomon Horowitz, kupiec, Brody,
Dawid Klinghoffer, dr. pr. adwokat, Lwów ul. Anny 5,
Adolf Tennenbaum, kupiec, Lwów ul. Grottgera 5.

Mowa głuchoniemych:

Stanisław Niedźwiedzki, starszy nauczyciel Zakładu głuchoniemych, Lwów ul. Mała L. 6.

Lista znawców dla oceniania większych posiadłości lasowych.

Sąd apelacyjny we Lwowie ustanowił znawcą dla oceniania większych posiadłości lasowych w okręgu sądu powiatowego w Zbarażu Juljusza Tobisa pełnomocnika dóbr w Podhorcach.

RUCH SŁUŻBOWY W B. ZABORZE PRUSKIM.

Prokurator przy sądzie apelacyjnym w Katowicach zamianował z dniem 1 lipca 1924 r.

Podprokuratorem przy sądzie powiatowym w IX grupie uposażenia:
W Katowicach: Tomasza Kiczkę.
W Król.-Hucie: Teofila Badurę — Antoniego Wieszałę.
W Mysłowicach: Józefa Szorka.

ADWOKATURA:**W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.**

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Aleksander Grünes z siedzibą w Skawinie,
Dr. Stanisław Frühling z siedzibą w Rzeszowie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Herman Schwarz adwokat w Krakowie z dniem 28 września 1924 r. z Krakowa do Warszawy, substytutem jego ustanowiony został Dr. Józef Margulies adwokat w Krakowie,
Dr. Joachim Schaffel, adwokat w Łące z Łąki do Lwowa,
Dr. Eugenjusz Reiter, adwokat w Drohobyczu z Drohobycza do Lwowa,
Dr. Iwan Kobyłeckij, adwokat w Drohobyczu z Drohobycza do Doliny,
Dr. Izak Geldmann, adwokat w Bielsku z Bielska do Milówki.

Przesiedlili się:

Dr. Artur Glück adwokat w Krakowie do Przemyśla,
Dr. Samuel Timberg z Krakowa do Wieliczki.

Zrezygnował z adwokatury:

Dr. Lucjan Wilkoszewski adwokat w Krakowie, z dniem 24 kwietnia 1924 r., substytutem jego ustanowiony został Dr. Seweryn Fendler adwokat w Krakowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Leon Riemer z siedzibą we Lwowie,
Dr. Mendel Kaswiner z siedzibą w Stanisławowie,
Dr. Gerson Sack z siedzibą w Sokalu,
Dr. Szymon Weiss z siedzibą we Lwowie,
Dr. Salomon Horowitz z siedzibą w Tarnopolu,
Konstanty Nowaczyński em. radca sądu okręgowego w Rzeszowie,
Dr. Maksymiljan Baral z siedzibą w Nowym Sączu.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Samuel Rappaport ze Lwowa do Radziechowa,
Dr. Jarosław Oleśnicki ze Lwowa do Złoczowa,
Dr. Samuel Berner ze Lwowa do Rawy ruskiej,
Dr. Leon Brill z Sokala do Lwowa,
Dr. Jan Celestyn Fried ze Śniatyna do Kosowa,
Dr. Chaim Fuchs z Kulikowa do Lwowa,
Dr. Iwan Kałyn z Halicza do Tarnopola,
Dr. Marjań Mokry adwokat w Tarnowie, z dniem 9 października 1924 r. z Tarnowa do Krosna, jego substytutem ustanowiony został Dr. Emil Merz adwokat w Tarnowie,
Dr. Arnold Reich ze Lwowa do Sanoka,
Dr. Włodzimierz Lewicki z Kopyczyniec do Halicza,
Dr. Izydor Rath, adwokat w Podbużu z Podbuża do Komarna.

Przesiedlili się:

Dr. Bohdan Czajkowski z Podbuża do Belża i wpisany został z dniem 29 lipca 1924 r. na listę adwokatów z siedzibą w Belzie,
Dr. Jakób Ber Katz ze Lwowa do Przemyśla,
Dr. Juljan Stefan Strusiewicz ze Złoczowa do Kulikowa,
Dr. Eisig Ackerman ze Lwowa do Bursztyna,
Dr. Nuchim Izak Pordes z Kołomyi do Lwowa,
Dr. Benedykt Olexincer adwokat w Wiśniczu z dniem 1 września 1924 r. do Warszawy, w miejsce D-ra Antoniego Łuckiego, ustanowiony został Dr. J. Fragner adwokat w wiśniczu substytutem D-ra Benedykta Olexincera,
Dr. Jarosław Oleśnicki ze Lwowa do Złoczowa.

Zmarli:

Dr. Stanisław Deryng i Dr. Alojzy Kraus adwokaci we Lwowie,
Dr. Rubin Janos adwokat w Stanisławowie,
Dr. Władysław Weyda adwokat w Sokalu,
Dr. Maryan Kobyłański adwokat we Lwowie,
Dr. Maurycy Junger adwokat w Żywcu zmarł 16 września 1924 r. a jego substytutem ustanowiony został Dr. Roman Nehmer adwokat w Żywcu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Salomon Blass z siedzibą w Samborze,
Dr. Markus Kaufman z siedzibą w Stryju,
Dr. Izak Schönberg z siedzibą w Boryslawiu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Zbigniew Dulęba z Bydgoszczy został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Bydgoszczy.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wykreślony z listy adwokatów:

Jan Bronk adwokat w Kościerzynie na obwód sądu apelacyjnego w Toruniu z powodu zgonu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Skreślony z listy adwokatów:

Stefan Zembruski adwokat z Lublińca z powodu objęcia służby państwowej.

K O N K U R S Y:

W okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu wakuje posada dyrektora sądu okręgowego w Chojnicach. Udokumentowane podania o tę posadę lub opróżnić się mogące przy innych sądach okręgowych należy wnieść w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Toruniu do 25 października 1924 r.

W okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu wakuje posada sędziego sądu okręgowego w Chojnicach. Udokumentowane podania o tę posadę lub opróżnić się mogące przy innych sądach okręgowych należy wnieść w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Toruniu do 25 października 1924 r.

W okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu wakuje posada sędziego powiatowego w Toruniu. Udokumentowane podania o tę posadę lub opróżnić się mogące przy innych sądach powiatowych należy wnieść w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Toruniu do dnia 25 października 1924 r.

W sądzie apelacyjnym we Lwowie opróżniła się posada starszego radcy rachunkowego (księgowego) w VII stopniu służbowym. Podania kompetencyjne należycie udokumentowane, należy wnieść w drodze służbowej do prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie, najdalej do dnia 25 października 1924 r.

S P R O S T O W A N I A:

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości № 16 z 1924 r. w ostatnim ustępie okólnika № 910/II. G. S./24 w wierszu przedostatnim (str. 420) po słowach „da pozostałość mniejszą od” zamiast „18.000.000 mk.” — winno być: „18.000 mk.”.

W numerze 19 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości w Okólniku № 933/I. U./24 należy sprostować następujące omyłki:

- a) w ustępie 5 punktu I ma być zamiast wyrazu „sarnieńskiego” wyraz „sarnieńskiego”;
- b) w ustępie 2 punktu III pierwszy wyraz ma brzmieć „Uprawienie”;
- c) przy końcu ustępu 1 punktu VIII ma być w nawiasie zamiast „u. p. c.” — „u. p. k.”;
- d) w ustępie 2 punktu VIII w nawiasie zamiast „(Do art. 2. 6 i 7)” ma być „(Do art. 2 pkt. 6 i 7)”;
- e) w ustępie 5 punktu VIII ma być w wierszu drugim zamiast wyrazów „dołączenie” wyraz „dołączenia”, a w wierszu piątym wyraz „zupelnego” należy skreślić;
- f) w punkcie IX po słowach „Sporządzanie protokółów dwujęzycznych” należy wstawić wyrazy „—o ile ich nie spisuje sam sędzia—”.